

UCHWAŁA NR 1020/2019
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 21 listopada 2019 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na dwa z trzech stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej,
ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 831**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, ze zm.), Krajowa Rada Sądownictwa:

- 1. przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pana Marka Mariana Motuka oraz Pana Igora Dominika Zgolińskiego do pełnienia urzędu na dwa z trzech stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana Rafała Krzysztofa Kierzynki, Pana Marka Andrzeja Łopuszańskiego oraz Pana Łukasza Marcina Szatko do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

UZASADNIENIE

I

Na trzy wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r. pod poz. 831, zgłosili się:

- Pan dr Rafał Krzysztof Kierzyński – sędzia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim,
- Pan Marek Andrzej Łopuszański – adwokat – Izba Adwokacka w Warszawie,
- Pan Marek Marian Motuk – sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie,
- Pan Dariusz Sielicki – były sędzia,
- Pan Łukasz Marcin Szatko – adwokat – Izba Adwokacka w Katowicach oraz
- Pan dr hab. Igor Dominik Zgoliński – sędzia Sądu Okręgowego w Toruniu.

W związku z cofnięciem zgłoszenia Pana Dariusza Sielickiego, Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 788/2019 z dnia 29 sierpnia 2019 r. umorzyła postępowanie wszczęte w sprawie z jego zgłoszenia.

II

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, ze zm.; dalej: ustawa o KRS).

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr 773/2019 z dnia 25 lipca 2019 r. zaprosiła uczestników postępowania w przedmiocie powołania do pełnienia urzędu na stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 831, do osobistego stawiennictwa na posiedzeniu zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa.

Na posiedzeniu w dniu 28 sierpnia 2019 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa przeprowadził rozmowy z zaproszonymi kandydatami: Panem Rafałem Krzysztofem Kierzyńką, Panem Markiem Andrzejem Łopuszańskim, Panem Markiem Marianem Motukiem i Panem Igorem Dominikiem Zgolińskim, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Pan Łukasz Marcin Szatko nie stawiał się na posiedzenie zespołu. W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył, zawiadomiony o terminie posiedzenia, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej. Podczas głosowania członkowie zespołu na: Pana Rafała Krzysztofa Kierzyńkę oddali 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, Pana Marka Andrzeja Łopuszańskiego nie oddali głosów „za”, oddając 4 głosy „przeciw”, przy braku głosów „wstrzymujących się”, Pana Marka Mariana Motuka oddali 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”, Pana Łukasza Marcina Szatko nie oddali głosów „za”, oddając 4 głosy „przeciw”, przy braku głosów „wstrzymujących się” a na Pana Igora Dominika Zgolińskiego oddali 4 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” ani „wstrzymujących się”. W wyniku powyższego głosowania zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa na trzy wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej Pana Rafała Krzysztofa Kierzyńki, Pana Marka Mariana Motuka i Pana Igora Dominika Zgolińskiego. Wniosek taki, w ocenie zespołu, jest w pełni uzasadniony treścią załączonej dokumentacji, informacjami dotyczącymi posiadanego przez kandydatów doświadczenia zawodowego i życiowego, opiniami o ich pracy, a także wynikiem wysłuchania przez zespół.

Przedstawiając powyższe, zespół kierował się dyspozycją art. 35 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden

kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia.

W uzasadnieniu stanowiska zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa podkreślił, że rekomendowani kandydaci posiadają doświadczenie orzecznicze, zdobyte podczas orzekania w sądach różnych szczebli w pionie karnym. Wykonywanie obowiązków orzeczniczych łączyli z pełnieniem funkcji administracyjnych w sądach powszechnych a Pan Rafał Krzysztof Kierzyńska i Pan Igor Dominik Zgoliński dodatkowo z pracą naukową i działalnością dydaktyczną. Ponadto, podczas rozmowy z zespołem, potwierdzili, że wyróżniają się wysokim poziomem wiedzy prawniczej i posiadają kwalifikacje zawodowe, predestynujące ich do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego.

III

1. Podejmując niniejszą uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę, że wszyscy kandydaci spełniają wymagania ustawowe określone w art. 30 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2019 r. poz. 825; dalej: ustawa o Sądzie Najwyższym). Wysoki poziom wiedzy prawniczej Pana Marka Mariana Motuka i Pana Igora Dominika Zgolińskiego, wymagany przez art. 30 § 1 pkt 6 ustawy o Sądzie Najwyższym, znajduje odzwierciedlenie w osiągnięciach osobistych w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych, m.in.: w ramach studiów podyplomowych lub doktoranckich, osiągnięciach w pracy zawodowej i kwalifikacjach nabytych w wymaganym zakresie praktyki prawniczej, poprzedzającej ubieganie się o stanowisko sędziego w Sądzie Najwyższym. Pan Marek Marian Motuk posiada najdłuższy staż orzeczniczy w sądach różnych szczebli w pionie karnym i ukończył studia podyplomowe a Pan Igor Dominik Zgoliński, jako jedyny z kandydatów, ubiegających się o wolne stanowiska sędziego w Izbie Karnej Sądu Najwyższego, posiada stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych oraz wieloletnią praktykę orzeczniczą w sprawach karnych, a zatem kandydaci ci w najwyższym stopniu wyróżniają się wysokim poziomem wiedzy prawniczej, niezbędnej do objęcia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

Dokonując oceny kandydatów, Rada kierowała się także kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, m.in.: doświadczeniem zawodowym kandydatów,

w tym doświadczeniem w stosowaniu przepisów prawa, dorobkiem naukowym, opiniami przełożonych, rekomendacjami, a także publikacjami.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa, dzieląc w części stanowisko zespołu, uznała, że Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Pana Marka Mariana Motuka i Pana Igora Dominika Zgolińskiego do pełnienia urzędu na dwa z trzech stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

2. Pan Marek Marian Motuk urodził się 8 listopada 1960 r. w Augustowie. W 1984 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Łódzkim z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu w latach 1984–1986 aplikacji prokuratorskiej w okręgu Prokuratury Wojewódzkiej w Suwałkach, w 1986 r. złożył egzamin prokuratorski z łącznym wynikiem dobrym. Z dniem 1 lipca 1986 r. został mianowany asesorem Prokuratury Rejonowej w Suwałkach. Z dniem 1 sierpnia 1987 r. został powołany do zawodowej służby wojskowej i objął stanowisko asesora Wojskowego Sądu Garnizonowego w Olsztynie a z dniem 11 lipca 1989 r. został powołany na stanowisko sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w Olsztynie. Z dniem 15 września 1990 r. został powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Rejonowej w Suwałkach i do pełnienia funkcji Zastępcy, zaś w dniu 1 stycznia 1991 r. do pełnienia funkcji Prokuratora Rejonowego w Suwałkach. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 czerwca 1992 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Suwałkach. W latach 1993–1994 orzekał w ramach jednorazowych delegacji w Sądzie Wojewódzkim w Suwałkach a z dniem 1 września 1994 r. został delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia obowiązków sędziego w tym Sądzie do 31 grudnia 1994 r. Kolejnymi decyzjami delegację przedłużano do 30 kwietnia 1996 r. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 marca 1996 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Wojewódzkiego w Suwałkach. Z dniem 10 marca 1998 r. został powołany na stanowisko Prezesa tego Sądu, na okres czterech lat. Funkcję tę pełnił do 30 września 2001 r. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 września 2001 r. został delegowany do pełnienia obowiązków głównego specjalisty w Departamencie Sądów i Notariatu Ministerstwa Sprawiedliwości od 1 października 2001 r. do 31 marca 2002 r. Kolejną decyzją delegację przedłużono od 1 kwietnia 2002 r., przy czym od 10 kwietnia 2002 r. do 31 lipca 2004 r. zajmował stanowisko Naczelnika Wydziału Wykonania Orzeczeń w Departamencie Sądów Powszechnych a decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 2004 r. powierzono

mu pełnienie obowiązków Zastępcy Dyrektora Departamentu Nadzoru nad Wykonaniem Orzeczeń od 1 sierpnia do 31 października 2004 r., zaś kolejną decyzją od 1 listopada 2004 r. na czas nieokreślony. Od 1 stycznia 2006 r. do 31 lipca 2009 r. pełnił funkcję Dyrektora Departamentu Wykonania Orzeczeń i Probacji. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 2001 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Warszawie od 1 listopada 2001 r. do 31 marca 2002 r., w wymiarze dwóch sesji w miesiącu. Orzekał w X Wydziale Karnym Odwoławczym. Z dniem 1 maja 2002 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie. Orzekał nadal w X Wydziale Karnym Odwoławczym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 marca 2005 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie od 1 kwietnia do 30 września 2005 r., w wymiarze jednej sesji w miesiącu a kolejną decyzją delegację przedłużono od 1 października 2005 r. na czas nieokreślony. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 lipca 2009 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Orzeka w II Wydziale Karnym, przy czym w latach 2012–2016 pełnił funkcję Kierownika Sekcji zażaleniowo-wnioskowej a od 1 lutego 2017 r. pełni funkcję Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego i funkcję Kierownika Sekcji zażaleniowo-wnioskowej. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 czerwca 2018 r. powierzono mu z dniem 1 lipca 2018 r. obowiązki sędziego sądu dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie, na okres sześciu lat. W 2004 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie prawa europejskiego dla sędziów. Pan sędzia był członkiem komisji egzaminacyjnej, powołanej przez Ministra Sprawiedliwości do przeprowadzenia egzaminu adwokackiego w 2014 r., a także członkiem komisji egzaminacyjnej, powołanej przez Ministra Sprawiedliwości do przeprowadzenia egzaminu radcowskiego w dniach 20–23 marca 2018 r. Został również powołany do składu komisji egzaminacyjnej przy Ministrze Sprawiedliwości do rozpoznania odwołań od uchwał o wynikach egzaminu adwokackiego, który został przeprowadzony w dniach 20–23 marca 2018 r. Prowadzi wykłady dla aplikantów adwokackich. Uczestniczył w tworzeniu kwartalnika „Na wokandzie” i powierzono mu pełnienie funkcji Przewodniczącego Kolegium Redakcyjnego tego kwartalnika. Opracował szereg projektów ustaw, m.in. zmiany Kodeksu karnego wykonawczego i aktów wykonawczych dotyczących problematyki wykonania orzeczeń i probacji oraz uczestniczył w ich procesie legislacyjnym, włącznie z udziałem w komisjach sejmowych. Był uczestnikiem i organizatorem szeregu konferencji międzynarodowych, których przedmiotem była problematyka probacji i wykonania orzeczeń karnych, a także organizował i prowadził liczne szkolenia w tym zakresie.

Pan Igor Dominik Zgoliński urodził się 8 marca 1976 r. w Toruniu. W 1999 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu z oceną dostateczną, uzyskując tytuł magistra. Od 1999 r. pracował w Medycznym Studium Zawodowym im. Mikołaja Kopernika w Toruniu na stanowisku nauczyciela. Prowadził zajęcia z przedmiotu „Podstawy prawa dla ratowników medycznych”. W latach 2000–2003 był zatrudniony jako pracownik administracyjny w Przedsiębiorstwie Ochrony i Informacji Fabwel sp. z o.o. w Toruniu. Po odbyciu w latach 2000–2003 pozaetatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Toruniu, w 2003 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym. Od 2003 r. pracował jako specjalista ds. organizacyjno-prawnych w firmie Torfarm SA, przy czym od listopada 2003 r. prowadził własną działalność gospodarczą – Kancelarię Prawno-Windykacyjną „Paragraf”. Z dniem 14 czerwca 2004 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy. Powierzone obowiązki orzecznicze wykonywał w XI Wydziale Karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 21 maja 2008 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy. Orzekał nadal w XI Wydziale Karnym, przy czym w latach 2006–2011 pełnił funkcję Zastępcy Przewodniczącego, a od lipca 2011 r. do lutego 2014 r. funkcję Przewodniczącego tego Wydziału. Był także członkiem Kolegium Sądu Okręgowego w Bydgoszczy oraz delegatem na Zgromadzenie Przedstawicieli Sędziów Apelacji Gdańskiej. W 2010 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Dobrowolne poddanie się odpowiedzialności w prawie karnym skarbowym” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów, uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu został mu nadany stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. W dniu 23 maja 2011 r. został delegowany do Sądu Okręgowego w Bydgoszczy. Orzekał w IV Wydziale Karnym Odwoławczym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 lutego 2014 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Toruniu. Do chwili obecnej orzeka w II Wydziale Karnym, przy czym z dniem 1 grudnia 2016 r. został powołany do pełnienia funkcji Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Toruniu, na okres sześciu lat, a od stycznia 2018 r. pełni również funkcję Przewodniczącego VII Wydziału Wizytacyjnego. Podczas pracy w Sądzie Okręgowym w Toruniu był również członkiem Kolegium Sądu a nadal jest delegatem na Zgromadzenie Sędziów Apelacji Gdańskiej. W 2014 r., na podstawie oceny osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych oraz rozprawy habilitacyjnej pt. „Zniesławienie w polskim prawie karnym. Zagadnienia teorii i praktyki”, uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu został mu nadany stopień

naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa – specjalność prawo karne. Od października 2010 r. pracował jako adiunkt w Kujawsko-Pomorskiej Szkole Wyższej w Bydgoszczy, w której od października 2011 r. został powołany na Zastępcę Kierownika Zakładu Prawa Karnego i Postępowania Karnego a od października 2014 r. do chwili obecnej pełni funkcję Zastępcy Kierownika Katedry Prawa Karnego. Od października 2014 r. jest również Dziekanem Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii a od marca 2015 r. profesorem nadzwyczajnym, zaś od 1 czerwca 2016 r. jednocześnie Dyrektorem Instytutu Prawa Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy. W dniu 3 lutego 2016 r. był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku. Pan sędzia jest autorem licznych publikacji naukowych, m.in. z zakresu prawa i postępowania karnego, prawa karnego skarbowego, a także glos. Był recenzentem i promotorem w naukowych postępowaniach awansowych. Prowadził m.in. wykłady szkoleniowe dla sędziów Sądu Okręgowego w Bydgoszczy i sędziów Sądu Okręgowego w Siedlcach. Prowadzi wykłady z prawa karnego materialnego, prawa karnego skarbowego, prawa karnego wykonawczego, prawa wykroczeń, postępowania karnego oraz ochrony informacji niejawnych. Jest wykładowcą Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie, w której prowadzi zajęcia z aplikantami oraz szkolenia ustawiczne. Prowadzi także wykłady dla aplikantów radcowskich w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Bydgoszczy. Od 2011 r. jest członkiem AIDP – międzynarodowego stowarzyszenia prawa karnego, skupiającego czołowych naukowców oraz praktyków prawa karnego z całego świata. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 czerwca 2018 r. został powołany w skład komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu sędziowskiego. Brał udział w szkoleniach zawodowych, w tym zorganizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury oraz w konferencjach naukowych.

3. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się doświadczeniem zawodowym kandydatów.

Osoby przedstawione do powołania posiadają rozległą wiedzę, popartą dużym doświadczeniem zawodowym w pionie karnym a niniejsza procedura konkursowa dotyczy wolnych etatów w Izbie Karnej. Wysokie kwalifikacje merytoryczne Pana Marka Mariana Motuka znajdują odzwierciedlenie w bardzo pochlebnej opinii Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie, w której podkreślono wysoki poziom merytoryczny, szeroką wiedzę prawniczą, a także sumienność, obowiązkowość i wnikliwość Pana sędziego. Pan Igor Dominik Zgoliński otrzymał rekomendację prof. dr hab. Alicji Grześkowiak, a także znakomite opinie Prezesa

Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, Prezesa Sądu Okręgowego w Toruniu oraz Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w których wskazano m.in., że Pan sędzia jest wybitnym prawnikiem o wyjątkowo szerokim zakresie wiedzy, podkreślając jednocześnie jego profesjonalizm.

Pozostali kandydaci posiadają kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego Sądu Najwyższego, jednak nie spełniają wszystkich kryteriów wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi RP do powołania.

Pan Rafał Krzysztof Kierzyńka urodził się 25 maja 1967 r. w Resku. W 1990 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Wrocławskim z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu w latach 1990–1992 etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w Gorzowie Wielkopolskim, w 1992 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem dobrym. Z dniem 16 listopada 1992 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Myśliborzu. Z dniem 1 października 1994 r. został przeniesiony na stanowisko asesora sądowego w Sądzie Rejonowym w Międzyrzeczu. Powierzone obowiązki orzecznicze wykonywał w wydziałach rodzinnym i karnym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 września 1994 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu. Orzekał w II Wydziale Karnym i w Zamiejscowym Wydziale Ksiąg Wieczystych w Międzyrzeczu z siedzibą w Międzychodzie, przy czym od stycznia 1995 r. pełnił funkcję Przewodniczącego tego Wydziału. Z dniem 18 maja 1998 r. został powołany na stanowisko Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu, na okres czterech lat. Funkcję tę pełnił do kwietnia 1999 r. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1999 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim – od 1 marca do 31 sierpnia 1999 r. a decyzją z dnia 1 października 1999 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w tym Sądzie – od 1 października 1999 r. do 29 lutego 2000 r. Orzekał w IV Wydziale Karnym Odwoławczym. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 4 stycznia 2000 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim. Orzekał nadal w IV Wydziale Karnym Odwoławczym. W latach 2003–2006 był konsultantem asesorów sądowych okręgu gorzowskiego. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 sierpnia 2006 r. został delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości od 11 września do 31 grudnia 2006 r. Powierzono mu obowiązki głównego specjalisty w Departamencie Współpracy

Międzynarodowej i Prawa Europejskiego, a kolejną decyzją z dnia 18 grudnia 2006 r. delegację przedłużono do 31 grudnia 2007 r. Decyzją z 27 czerwca 2007 r. określono wykonywanie przez Pana sędziego obowiązków orzeczniczych w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim w wymiarze jednej sesji w miesiącu, od 1 września 2007 r. na czas delegacji w Ministerstwie Sprawiedliwości. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 2007 r. został delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości od 1 stycznia do 1 września 2008 r. Powierzono mu obowiązki głównego specjalisty w Departamencie Współpracy Międzynarodowej i Prawa Europejskiego, a kolejną decyzją z dnia 29 sierpnia 2008 r. delegację przedłużono na czas nieokreślony. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 marca 2012 r. powierzono mu od 1 marca 2012 r. na czas nieokreślony obowiązki głównego specjalisty w Departamencie Prawa Karnego. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 stycznia 2015 r. powierzono mu od 1 lutego 2015 r. na czas nieokreślony obowiązki głównego specjalisty w Departamencie Legislacyjnym a decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 czerwca 2016 r. powierzono mu od 1 czerwca 2016 r. na czas nieokreślony obowiązki Naczelnika Wydziału Europejskiego i Międzynarodowego Prawa Karnego w tym Departamencie. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 2018 r. powierzono mu z dniem 11 czerwca 2018 r. obowiązki Naczelnika Wydziału Europejskiego i Międzynarodowego Prawa Karnego w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego. W 2013 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Wzajemne uznawanie środków probacyjnych i kar alternatywnych w Unii Europejskiej” oraz po złożeniu wymaganych egzaminów, uchwałą Rady Instytutu Prawa Karnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego został mu nadany stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. W 2004 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie prawa europejskiego dla sędziów. Pan sędzia jest autorem licznych publikacji naukowych, w szczególności z zakresu prawa i postępowania karnego. Reprezentował Polskę w pracach grup roboczych Unii Europejskiej i komitetów Rady Europy z dziedziny europejskiego prawa karnego. Uczestniczył m.in. w pracach legislacyjnych nad nowelizacjami Działu XIII Kodeksu postępowania karnego. Jest wykładowcą Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury z zakresu prawa europejskiego i prawa karnego. Wykładał również w jej odpowiednikach w Rumunii i na Słowacji. Brał udział w licznych szkoleniach zawodowych, zarówno krajowych, jak i zagranicznych, w tym zorganizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, a także w konferencjach międzynarodowych, w tym również w roli prelegenta.

Rada uwzględniła, że kandydat legitymuje się stopniem naukowym doktora nauk prawnych i posiada bogaty dorobek naukowy. Nie mogła jednak pominąć, że Pan sędzia

od ponad trzynastu lat pełni w ramach delegacji czynności administracyjne w Ministerstwie Sprawiedliwości i wprawdzie decyzją z 27 czerwca 2007 r. określono wykonywanie przez niego obowiązków orzeczniczych w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim w wymiarze jednej sesji w miesiącu od 1 września 2007 r. na czas delegacji w Ministerstwie, jednak od dziewięciu lat Pan sędzia w ogóle nie orzeka, co – zdaniem Rady – powoduje zbyt długą przerwę w wykonywaniu praktyki orzeczniczej w przypadku osoby pretendującej do objęcia urzędu sędziego Sądu Najwyższego.

Pan Marek Andrzej Łopuszański urodził się 28 lutego 1965 r. w Toruniu. W 1991 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu w latach 1991–1993 aplikacji prokuratorskiej w okręgu Prokuratury Wojewódzkiej w Warszawie, w 1993 r. złożył egzamin prokuratorski z łącznym wynikiem dostatecznym. Z dniem 1 grudnia 1993 r. został mianowany asesorem Prokuratury Rejonowej dla Dzielnicy Warszawa-Mokotów. Decyzją Prokuratora Generalnego – Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 lipca 1995 r. został powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Dzielnicy Warszawa-Mokotów. Obowiązki służbowe wykonywał w dziale 1 Ds. – śledczym. Od 1 marca do 30 kwietnia 1996 r. został delegowany do pełnienia czynności służbowych w Prokuraturze Wojewódzkiej w Warszawie – Wydział V Śledczy. Decyzją Prokuratora Generalnego – Ministra Sprawiedliwości z dniem 1 stycznia 1999 r. został powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Wojewódzkiej w Warszawie. Z dniem 31 grudnia 2000 r. odszedł z pracy w organach Prokuratury. Uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w Płocku z dnia 17 lutego 2001 r. został wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej w Płocku. Od kwietnia 2001 r. wykonuje zawód adwokata. Uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie z dnia 5 czerwca 2003 r. został wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej w Warszawie, w związku z przeniesieniem siedziby zawodowej. Obecnie wykonuje zawód adwokata we własnej indywidualnej Kancelarii Adwokackiej w Warszawie.

Kandydat, w przeciwieństwie do Pana Marka Mariana Motuka i Pana Igora Dominika Zgolińskiego, nie posiada żadnego doświadczenia orzeczniczego. Życie zawodowe związał początkowo z pełnieniem służby prokuratorskiej, a następnie z wykonywaniem zawodu adwokata. Objęcie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego nie byłoby zatem ukoronowaniem kariery orzeczniczej i, wobec braku jakiegokolwiek doświadczenia w orzekaniu w sądach niższych instancji, nie gwarantowałoby należytego wykonywania czynności sędziowskich na tak wysokim szczeblu. Rada nie mogła również zignorować wyniku wysłuchania kandydata przez zespół, w trakcie którego Pan mecenas nie zaprezentował wiedzy merytorycznej

na poziomie wymaganym od osoby ubiegającej się o tak wysoki urząd w hierarchii sądowej. Rada dostrzegła także, że Panu adwokatowi zdarzały się zaległości z tytułu nieuregulowania składek członkowskich, a zatem uchybienia w wypełnianiu podstawowego obowiązku korporacyjnego, co niewątpliwie rzutuje na jego ocenę.

Pan Łukasz Marcin Szatko urodził się 28 sierpnia 1971 r. w Rudzie Śląskiej. W 1995 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od czerwca do października 1996 r. był zatrudniony jako pracownik administracyjny w PPUH ARGENTUM Sp. z o.o. W latach 1996–1999 był doktorantem i asystentem na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Po odbyciu w latach 1998–2002 aplikacji adwokackiej w Okręgowej Radzie Adwokackiej w Katowicach, w 2002 r. złożył egzamin adwokacki z łącznym wynikiem bardzo dobrym. Uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w Katowicach z dnia 28 lutego 2002 r. został wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej w Katowicach. Od 2002 r. wykonuje zawód adwokata w indywidualnej Kancelarii Adwokackiej w Katowicach. Brał udział w szkoleniach zawodowych, organizowanych przez Okręgową Radę Adwokacką w Katowicach.

Kandydat, tak jak Pan Marek Andrzej Łopuszański, nie posiada żadnej praktyki orzeczniczej, gdyż swoją karierę zawodową związał z adwokaturą i podobnie nie ustrzegł się zaległości w płatnościach składek korporacyjnych, co nie pozostaje bez wpływu na jego ocenę. Rada stwierdziła, że Pan mecenas nie przedstawił informacji, z których wynikałoby, że poziom jego wiedzy prawniczej jest na tyle wyróżniający, aby uprawnionym było twierdzenie, że – obejmując urząd sędziego Sądu Najwyższego – da gwarancję należytego wykonywania obowiązków orzeczniczych na najwyższym szczeblu.

W każdym postępowaniu nominacyjnym Krajowa Rada Sądownictwa dokonuje oceny kandydatów na podstawie załączonych materiałów, ocenianych indywidualnie. Rada jest wyposażona w prawo swobodnej oceny zgromadzonego materiału i możliwość nadania decydującego znaczenia określonym, wybranym kryteriom ustawowym, na podstawie których podejmuje uchwałę.

Wszyscy uczestnicy postępowania, pretendujący do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, spełniają formalnie wszystkie kryteria wyboru, a zatem zadaniem Rady było przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie wyboru tych osób, które spełniają wszystkie kryteria – oceniane łącznie – najpełniej i w najwyższym stopniu.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa Pan Marek Marian Motuk i Pan Igor Dominik Zgoliński posiadają wyróżniające kwalifikacje merytoryczne oraz wieloletnie doświadczenie

orzecnicze, niezbędne do należytego wykonywania obowiązków na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

Wprawdzie spośród osób rekomendowanych przez zespół nie został wybrany przez Radę Pan Rafał Krzysztof Kierzyńska, jednak w każdym postępowaniu nominacyjnym to Krajowa Rada Sądownictwa decyduje o przedstawieniu kandydatów Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

Rada uznała, że Pan Rafał Krzysztof Kierzyńska, Pan Marek Andrzej Łopuszański i Pan Łukasz Marcin Szatko nie spełniają łącznie kryteriów wyboru w takim stopniu, jak kandydaci przedstawieni do powołania. Zarówno Pan Marek Andrzej Łopuszański, jak i Pan Łukasz Marcin Szatko nie posiadają żadnego doświadczenia orzeczniczego, zaś Pan Rafał Krzysztof Kierzyńska od szeregu lat nie wykonuje obowiązków orzecznich.

Krajowa Rada Sądownictwa dokonała wszechstronnej i dogłębnej analizy przebiegu kariery zawodowej i dorobku orzeczniczego w odniesieniu do wszystkich uczestników postępowania. Uwzględniając zgromadzone w sprawie materiały, a w szczególności przedstawione wyżej informacje dotyczące posiadanego przez obydwu wybranych kandydatów doświadczenia zawodowego, Rada uznała, że wyróżniają się bardzo wysokim poziomem wiedzy prawniczej w zakresie prawa karnego, popartej wieloletnim doświadczeniem orzecznym, zdobytym podczas orzekania w sądach powszechnych różnych szczebli. Obydwaj wykonywanie obowiązków orzecznich z powodzeniem łączą z pełnieniem funkcji administracyjnych w sądach powszechnych i działalnością dydaktyczną a Pan Igor Dominik Zgoliński dodatkowo z pracą naukową. Podczas rozmowy z zespołem kandydaci potwierdzili, że wyróżniają się wysokim poziomem wiedzy prawniczej i posiadają kwalifikacje zawodowe, predestynujące ich do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, ich wysokie kwalifikacje merytoryczne dają rękojmię należytego wykonywania obowiązków orzecznich na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej. Rada oceniła, że wszystkie przymioty wybranych kandydatów w połączeniu z opiniami przełożonych oraz stałym podnoszeniem kwalifikacji zawodowych zasługują na szczególne wyróżnienie, a tym samym powodują, że kandydaci ci spełniają najpełniej, oceniane łącznie, wszystkie kryteria wyboru w tym konkursie.

4. O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pana Marka Mariana Motuka i Pana Igora Dominika Zgolińskiego zdecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności długoletnie i różnorodne doświadczenie zawodowe związane z rozpoznawaniem spraw karnych, zdobyte przez nich podczas wieloletniej pracy w pionie

karnym sądów różnych szczebli. W ocenie Rady kandydaci przedstawieni do powołania prezentują bardzo wysoki poziom wiedzy w zakresie prawa karnego, a także cechy osobowościowe, potwierdzone podczas rozmowy z zespołem, predestynujące do objęcia urzędu sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej.

5. Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 21 listopada 2019 r. w głosowaniu tajnym – w związku ze zgłoszeniem przez członka Rady żądania, o którym mowa w art. 21 ust. 2 zd. 2 ustawy o KRS – na:

- Pana Rafała Krzysztofa Kierzynekę oddano 2 głosy „za” i 4 głosy „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Marka Andrzeja Łopuszańskiego nie oddano głosów „za”, oddając 6 głosów „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Marka Mariana Motuka oddano 8 głosów „za” i 3 głosy „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów,
- Pana Łukasza Marcina Szatko nie oddano głosów „za”, oddając 7 głosów „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Igora Dominika Zgolińskiego oddano 8 głosów „za” i 3 głosy „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów.

Wobec powyższego wymaganą bezwzględną większość głosów uzyskali Pan Marek Marian Motuk i Pan Igor Dominik Zgoliński.

W związku z tym, że liczba kandydatów, którzy uzyskali bezwzględną większość głosów, była mniejsza niż liczba wolnych stanowisk, przeprowadzono ponowne głosowanie, z udziałem kandydata, na którego oddano największą liczbę głosów „za”, stosownie do § 12 ust. 3 pkt 1 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały nr 158/2019 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. z 2019 r. poz. 192).

Podczas ponownego głosowania na Pana Rafała Krzysztofa Kierzynekę oddano 2 głosy „za” i 9 głosów „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Mając na uwadze wyniki głosowania, Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę jak na wstępie.

 Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Leszek Mazur